

Nagrobek Krzysztofa Zbaraskiego w Krakowie.

Jakkolwiek tytuł nie wskazuje na to wprost, to niniejszy artykuł jest bezpośrednio związany z dziejami Końskowoli.

Książę Krzysztof Zbaraski koniuszy koronny, był posiadaczem Końskowoli w latach 1617-1627. Dzierżył tutejsze dobra po pierwsze jako wierzyciel zmarłego w 1613 r. Gabriela hrabiego Tęczyńskiego wojewody lubelskiego, po drugie – jako opiekun jego dziedziczki Zofii Tęczyńskiej. Z Końskowoli książę Zbaraski wyruszył (w 1622 r.) na słynne poselstwo do Konstantynopola, którego celem miało być zatwierdzenie pokoju między Polską a Turcją, zawartego po bitwie pod Chocimiem (1621 r.). Po powrocie z poselstwa przybył do Końskowoli, gdzie spędził Wielkanoc 1624 r.

Książę Krzysztof, pozostający w opozycji do rządów króla Zygmunta III Wazy, do końca życia przebywał w swoich ulubionych siedzibach: Solcu nad Wisłą oraz właśnie Końskowoli. Krzysztof Zbaraski zmarł w Końskowoli w dniu 6 marca 1627 r., ale ponieważ miejscowość nie była jego dziedziczną własnością, ciało zostało przeniesione – na polecenie jego brata, Jerzego Zbaraskiego kasztelana krakowskiego – do kościoła p.w. Św. Trójcy w Krakowie, gdzie wybudowana została kaplica grobowa książąt Zbaraskich.

Kościół Św. Trójcy, będący jedną z najważniejszych świątyń dominikanów w Polsce (tu przechowywane są relikwie pierwszego polskiego dominikanina, Św. Jacka Odrowąża), był w historii kilkakrotnie dotknięty tragicznymi pożarami. Szczęśliwie, nagrobki książąt zachowały się w bardzo dobrym stanie.

Wejście do kaplicy Św. Katarzyny Sieneńskiej (Zbaraskich).

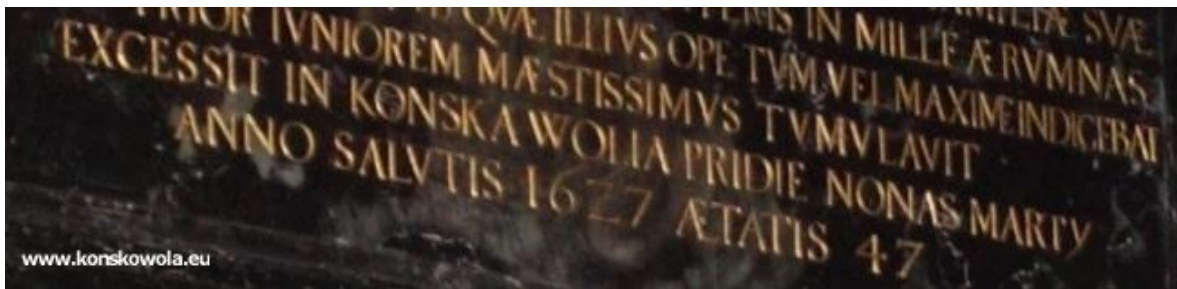
Na nagrobku księcia Krzysztofa Zbaraskiego znajduje się tablica z inskrypcją poświęconą zmarłemu, na której wypisano złotymi literami „**excessit in Konska Wolia**” – „**zmarł w Końskiej Woli.**”

Książę Krzysztof Zbaraski przedstawiony został na nagrobku w pełnej zbroi płytowej; przy boku zmarłego znajduje się mitra książęca – symbol przyrodzonego Zbaraskim tytułu (najprawdopodobniej wywodzili się oni od

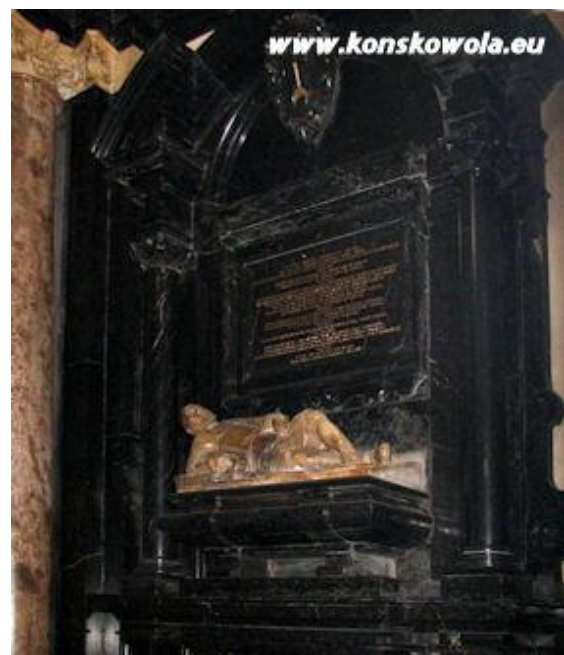
Rurykowiczów, pierwszych władców Rusi, choć część badaczy stała na stanowisku, że ród ten zapoczątkował książę nowogrodzko-siewierski Korybut, syn Wielkiego Księcia Litewskiego Olgerda)

*Fragment nagrobka księcia Krzysztofa Zbaraskiego.
W pierwszej linijce od góry napis "excessit in Konska Wolia"*

Być może na zawsze zagadką pozostanie, dlaczego książę Jerzy Zbaraski, przygotowując nagrobek brata, zdecydował się na podkreślenie miejsca jego śmierci. Niemniej jednak epitafium księcia Krzysztofa na zawsze pozostanie świadectwem znaczenia Końskowoli w pierwszej połowie XVII wieku.

Po lewej - rzut nagrobka księcia Krzysztofa, po prawej - nagrobka jego brata, Jerzego kasztelana krakowskiego.